Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 28 april 2017 *

”Personalmål — Tjänstemän — Tillfälligt anställda — Lön — Familjetillägg — Utbildningstillägg — Nekande av ersättning för skolavgifter — Artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Berättigade förväntningar — Likabehandling — Principen om god förvaltning”

I mål T-580/16,

Irit Azoulay, tillfälligt anställd vid Europaparlamentet, Bryssel (Belgien),

Andrew Boreham, tillfälligt anställd vid Europaparlamentet, Wansin-Hannut (Belgien),

Mirja Bouchard, tjänsteman vid Europaparlamentet, Villers-la-Ville (Belgien),

Darren Neville, tjänsteman vid Europaparlamentet, Ohain (Belgien),

företrädda av advokaten M. Casado García-Hirschfeld,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrätt av E. Taneva och L. Deneys, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av parlamentets enskilda beslut av den 24 april 2015 om att inte bevilja utbildningstillägg för år 2014/2015 och, vid behov, ogiltigförklaring av parlamentets enskilda beslut av den 17 och 19 november 2015 om att delvis avslå sökandenas klagomål av den 20 juli 2015,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden A. M. Collins samt domarna R. Barents (referent) och J. Passer,

justitiesekreterare: handläggaren M. Marescaux,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 14 december 2016,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Den första sökanden, Irit Azoulay, har ett barn som sedan september 2014 är inskrivet vid Athénée Ganenou i Bryssel (Belgien). De tre övriga sökandena, Andrew Boreham, Mirja Bouchard och Darren Neville, har barn inskrivna vid École internationale Le Verseau i Bierges (Belgien). Sökandena vars barn redan var inskrivna vid dessa utbildningsinstitutioner före 2014 har fram till skolåret 2014/2015 erhållit ersättning för skolavgifterna upp till det månatliga maxbeloppet.

2 École internationale Le Verseau är en konfessionslös skola som ingår i Fédération des établissements libres subventionnés indépendants (FELSI) och som subventioneras av den franskspråkiga gemenskapen. Undervisningen bedrivs på franska och på engelska av lärare som har språket som modersmål. Denna skola är emellertid inte helt finansierad av denna subvention. Skolan förfogar över egna resurser, vilka bland annat kommer från den ideella organisationen Les Amis du Verseau.

3 Athénée Ganenou är en konfessionell skola som subventioneras av den franskspråkiga gemenskapen. Skolan tillämpar den franskspråkiga gemenskapens officiella utbildningsprogram fullt ut, men lägger till flera timmar per vecka för att lära ut hebreiska språket, judendomens historia, bibeln och engelska språket från lågstadienivå. Denna skola är inte helt finansierad av denna subvention. Skolan förfogar över egna resurser, vilka bland annat kommer från den ideella organisationen Les Amis de Ganenou.

4 I oktober och november 2014 gav sökandena in ansökningar om ersättning för skolavgifter som de hade erlagt för sina barn och bifogade därvid handlingar som tillhandahållits av skolorna i fråga. Dessa handlingar var identiska med de handlingar som bifogats deras tidigare ansökningar om ersättning för sådana skolavgifter, vilka hade godtagits.

5 Den 24 april 2015 underrättades sökandena om beslutet att slutgiltigt avslå deras ansökningar om ersättning för skolavgifter (nedan kallat de angripna besluten). Som skäl angavs att de villkor som avses i artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) inte var uppfyllda. De två aktuella skolorna var nämligen inte avgiftsbelagda i den mening som avses i denna bestämmelse, eftersom sökandenas frivilliga bidrag till de ideella föreningarna inte erlagts inom ramen för den avgiftsfria obligatoriska undervisningen enligt belgisk lagstiftning.

6 Sökandena ingav den 20 juli 2015 var sitt klagomål enligt artikel 90.2 i stadgan. Genom individuella beslut avslog Europaparlamentets generalsekreterare den 17 november och den 19 november 2015 dessa klagomål (nedan kallade besluten att avslå klagomålen). Europaparlamentets generalsekreterare beslutade emellertid att ”undantagsvis” bevilja sökandena utbildningstillägg för läsåret 2014/2015, men att inte längre bevilja utbildningstillägg för kommande läsår för skolgång vid École internationale Le Verseau eller Athénée Ganenou.

Parternas yrkanden och förfarandet

7 Sökandena har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till personaldomstolens kansli den 17 februari 2016.

8 Enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2016/1192 av den 6 juli 2016 om överföring till Europeiska unionens tribunal av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan Europeiska unionen och dess anställda (EUT L 200, 2016, s. 137) ska de mål som är

anhängiga vid personaldomstolen den 31 augusti 2016 överföras till tribunalen. Tribunalen ska fortsätta att handlägga dessa mål i det skick de föreligger vid denna tidpunkt i enlighet med sin arbetsordning.

9 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara de angripna besluten,

— vid behov, ogiltigförklara besluten om att avslå klagomålen,

— förplikta parlamentet att till sökandena erlägga utbildningstillägget för läsåret 2015/2016, jämte ränta från de datum då beloppen förföll till betalning, och

— förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

10 Parlamentet har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

11 Vid den muntliga förhandlingen och som svar på en fråga från tribunalen, förklarade sökandena att de ändrade den andra punkten i yrkandena och förklarade att de istället yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara de angripna besluten,

— vid behov, ogiltigförklara ”besluten om att avslå klagomålen med undantag av Europaparlamentets generalsekreterares beslut att undantagsvis bevilja dem utbildningstillägg för läsåret 2014/2015”,

— förplikta parlamentet att till sökandena erlägga utbildningstillägget för läsåret 2015/2016, jämte ränta från de datum då beloppen förföll till betalning, och

— förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Yrkandena om ogiltigförklaring av besluten att avslå klagomålen

12 Personaldomstolen erinrar om att enligt fast rättspraxis får yrkanden om ogiltigförklaring som formellt riktas mot ett beslut om avslag på ett klagomål, för det fall beslutet saknar självständigt innehåll, till följd att den rättsakt som är föremål för klagomålet prövas av tribunalen (domstolens dom av den 17 januari 1989, Vainker/parlamentet, 293/87, EU:C:1989:8, punkt 8). Eftersom besluten om avslag i förevarande fall saknar självständigt innehåll ska talan anses avse de angripna besluten.

Yrkandet om ogiltigförklaring av de angripna besluten

13 Till stöd för talan har sökandena åberopat tre grunder. Den första avser åsidosättande av artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och en uppenbart felaktig bedömning, den andra avser åsidosättande av skyddet för berättigade förväntningar och den tredje avser åsidosättande av principerna om likabehandling och god förvaltning.

Den första grunden, som avser åsidosättande av artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och en uppenbart felaktig bedömning

– Parternas argument

14 Sökandena har för det första påpekat att begreppet ”utbildningskostnad” i artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna omfattar kostnader för inskrivning och undervisning vid skolan. Enligt sökanden kan villkoret att skolan ska vara ”avgiftsbelagd” vara vilseledande. Frågan huruvida utbildningskostnaderna är frivillig eller obligatorisk är nämligen inte relevant, eftersom det endast rör sig om utbildningskostnader som tjänstemannen haft för sina barn i skolor som erbjuder det utbildningsprogram som de valt. Denna bestämmelse gör inte beviljandet av utbildningstillägget beroende av benämningar eller klassificeringar som gjorts på nationell nivå, utan endast av karaktären av den utgift som ska ersättas och villkoren i bestämmelsen.

15 För det andra har sökandena gjort gällande att begreppet ”utbildningskostnad” är ett självständigt begrepp. I detta hänseende har sökandena vidgått att det inom den subventionerade utbildningen i Belgien inte ges någon utbildning i engelska som modersmål av infödda lärare och inte heller någon undervisning om det judiska folkets kulturella, religiösa och historiska arv. Det enda sättet att säkerställa denna undervisning är genom en tilläggsfinansiering. De kostnader som täcks av de aktuella skolornas egna medel och finansieras genom stöd från ideella föreningar utgör kostnader som gör det möjligt för en elev att först få tillgång till ett särskilt utbildningsprogram och sedan på ett ändamålsenligt sätt delta i programmet och följa undervisningen vid skolan. Parlamentets argument att den belgiska lagstiftningen anger att en skola inte som villkor för inskrivning kan kräva att ett belopp betalas, oberoende av om betalningen görs till skolan själv eller till något annat organ, strider mot den självständiga karaktär som begreppet ”utbildningskostnad” har. Enligt sökandena framgår det vidare av redovisningen av utbildningskostnaderna att de avgifter som erlagts exakt motsvarar föräldrarnas deltagande i finansieringen av den ideella förening som stödjer en subventionerad skola och att avgifterna, på grund av deras syfte och användning, utgör utbildningskostnader som ska ersättas.

16 För det tredje har sökandena påpekat att de kostnader som inte ska ersättas, vilka anges i artikel 3 i de allmänna genomförandebestämmelserna om rätten till utbildningstillägg i artikel 3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, som antagits av parlamentet den 18 maj 2004 i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna (nedan kallade genomförandebestämmelserna), är kostnader som inte är hänförliga till undervisningen och således i praktiken frivilliga. De bidrag som efterfrågas av de aktuella ideella föreningarna utgör däremot avgifter som kan krävas in i ett tidigare skede såsom delar av avgifterna för inskrivning och undervisning.

17 Enligt parlamentet framgår det av den belgiska lagstiftningen att de subventionerade friskolorna ska tillhandahålla gratis undervisning. De utgör inte privatskolor som kräver att skolavgifter ska erläggas för att eleverna ska skrivas in och få tillgång till undervisningen. Även om vissa avgifter kan tillämpas under vissa förutsättningar får utebliven betalning av dessa avgifter aldrig utgöra en grund för en sanktion gentemot eleven såsom nekad inskrivning eller uteslutning från undervisningen. Uppräkningen i artikel 3 i genomförandebestämmelserna av kostnader som inte ska ersättas är inte uttömmande. Det är nämligen så att endast sådana avgifter som utgör en förutsättning för att eleven ska antas till skolan och dess program anses utgöra en utbildningskostnad. I förevarande fall uppställs inte ett krav på betalning av avgifter för inskrivning av elever vid de aktuella skolorna. De avgifter som föräldrarna erlägger till de aktuella ideella föreningarna avser de särskilda utbildningsprogrammen vid dessa båda skolor.

18 Parlamentet har även gjort gällande att de anställda, i enlighet med förvaltningschefernas slutsats nr 012/77 angående beviljande av utbildningstillägg, ska inge en faktura som särskiljer de olika typerna av avgifter. De fakturor och intyg som ingetts av sökandena uppfyller inte detta krav och gör det inte möjligt att i detalj fastställa hur de avgifter som erlagts av sökandena används.

– Tribunalens bedömning

19 I artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska tjänstemannen, enligt villkor som fastställs genom allmänna genomförandebestämmelser rörande denna artikel, ”erhålla ett utbildningstillägg motsvarande den faktiska utbildningskostnaden, dock högst 260,95 [euro] per månad, för varje underhållsberättigat barn … som har fyllt fem år och som följer utbildning på heltid vid en avgiftsbelagd primär- eller sekundärskola eller en högskoleutbildningsanstalt”.

20 Det framgår av artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna att begreppet ”utbildningskostnad” avser kostnader hänförliga till det underhållsberättigade barnets ”utbildning på heltid vid en avgiftsbelagd primär- eller sekundärskola”.

21 Det ska således prövas huruvida École internationale Le Verseau och Athénée Ganenou utgör avgiftsbelagda primär- eller sekundärskolor i den mening som avses i artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

22 För det första står det klart att enligt tillämplig lagstiftning i den franskspråkiga gemenskapen är den obligatoriska undervisningen i den franskspråkiga gemenskapen avgiftsfri och att studieavgifter inte får krävas eller mottas.

23 I detta hänseende ska det påpekas att den franskspråkiga gemenskapens cirkulär nr 4516 av den 29 augusti 2013 med titeln ”Avgiftsfri tillgång till den obligatoriska undervisningen” (”Gratuité de l’accès à l’Enseignement obligatoire”) (nedan kallat cirkulär nr 4516) föreskriver följande i kapitel II med rubriken ”Tillämpliga regler om avgiftsfri tillgång till undervisning” (”Les règles applicables en matière de gratuité de l’accès à l’enseignement”), vilket återfinns i del A med rubriken ”Avgifter som skolan inte kan utkräva (artikel 100 och 102 i dekret av den 24 juli 1997 ”Uppdrag”)” (Les frais que l’école ne peut pas réclamer (Art. 100 et 102 du décret du 24 juillet 1997 ”Missions”)):

”För undervisning i grundskola och sekundärskola får skolorna inte kräva att föräldrarna ska betala vissa avgifter. Detta gäller bland annat:

1) Direkta eller indirekta studieavgifter.

Artikel 12.1 i lagen av den 29 maj 1959, kallad Skolpakten (Pacte scolaire), och artikel 100.1 i dekretet av den 24 juli 1997 anger att ingen direkt eller indirekt studieavgift kan begäras eller mottas.

I praktiken gäller följande:

Detta innebär bland annat att en skola inte som villkor för inskrivning kan kräva att ett belopp betalas, oberoende av om betalningen görs till skolan själv eller till något annat organ (förening eller annan sammanslutning).”

24 För det andra står det klart att sökandena, enligt de bestämmelser som nämnts i punkterna 22 och 23 ovan, inte var skyldiga att betala inskrivningsavgifter eller skolavgifter för de underhållsberättigade barnen till École internationale Le Verseau, Athénée Ganenou eller något annat organ.

25 Det framgår nämligen av de intyg som lämnats av École internationale Le Verseau att ”avgiften för år 2014/2015 … endast kommer att användas för bibehållande och utveckling av pedagogiska projekt, som inte subventioneras av den franskspråkiga gemenskapen, [på nämnda skola], vid vilken [de underhållsberättigade barnen till den andra, tredje och fjärde sökanden] är regelmässigt inskrivna”. Athénée Ganenou ”bekräftar … att [den första sökandens underhållsberättigade barn] är inskrivet för år 2014/2015” och har angett att den ”är en subventionerad friskola som fullt ut tillämpar den [franskspråkiga gemenskapens] officiella program”, att ”deltagandet i det särskilda pedagogiska projektet och den icke-subventionerade skolgången uppgår till 270 euro per månad, tio månader per år” och att ”dessa avgifter inte täcker skolmaterial och skolmatsal, vilka betalas separat”.

26 Av detta följer att villkoret att det ska röra sig om en ”avgiftsbelagd primär- eller sekundärskola” i den mening som avses i artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna inte är uppfyllt i förevarande fall. Sökandena har således inte rätt till utbildningstillägg för de underhållsberättigade barn som är inskrivna vid École internationale Le Verseau respektive Athénée Ganenou.

27 Denna slutsats påverkas inte av de argument som sökandena har framfört.

28 Inledningsvis har sökandena gjort gällande att begreppet ”utbildningskostnad” avser utbildningskostnader som tjänstemannen haft för sina underhållsberättigade barn i skolor som erbjuder det utbildningsprogram som de valt.

29 I artikel 3 i genomförandebestämmelserna föreskrivs följande:

”Inom ramen för de månatliga maxbelopp som föreskrivs i artikel 3.1 första och tredje styckena i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska utbildningstillägg B omfatta

a) avgifter för inskrivning och undervisning vid skolan,

b) transportkostnader,

med uteslutande av alla andra avgifter, bland annat

— obligatoriska avgifter såsom avgifter för erhållande av böcker, skolmaterial, sportutrustning, skolförsäkring och medicinska avgifter, avgifter för prov, avgifter för gemensamma externa skolaktiviteter (såsom utflykter, besök, skolresor, idrottsläger etcetera), samt andra avgifter avseende genomförandet av skolans utbildningsprogram,

— avgifter som följer av barnets deltagande i lektioner rörande vintersport, vattensport eller andra utomhusaktiviteter samt andra liknande aktiviteter.”

30 Det ska påpekas att enligt artikel 3 i genomförandebestämmelserna omfattar utbildningskostnaden ”avgifter för inskrivning och undervisning vid skolan”. Utbildningskostnaden omfattar således dels de avgifter som ger en elev tillgång till skolan (inskrivningsavgifter), dels de avgifter som gör det möjligt för eleven att följa undervisningen och på ett ändamålsenligt sätt delta i skolans program (undervisningsavgifter) (dom av den 8 september 2011, Bovagnet/kommissionen, F-89/10, EU:F:2011:129, punkt 23).

31 I förevarande fall kan det konstateras att inskrivningen av och undervisningen för sökandenas underhållsberättigade barn vid École internationale Le Verseau och Athénée Ganenou inte villkoras med betalningen av ett belopp till dessa skolor eller till andra organ, såsom ideella föreningar, som täcker dessa skolors inskrivnings- och undervisningsavgifter. Ett sådant villkorande skulle för övrigt, såsom framgår av cirkulär nr 4516, strida mot tillämplig lagstiftning i den franskspråkiga gemenskapen.

32 Det kan även konstateras att sökandena inte har invänt mot parlamentets slutsats att utebliven betalning av dessa belopp till respektive ideell förening aldrig kan utgöra en grund för en sanktion gentemot eleven såsom nekad inskrivning eller uteslutning från undervisningen.

33 I detta hänseende ska det också hänvisas till cirkulär nr 4516 i vilket det – när det gäller betalning av avgifter som skolan kan kräva, såsom avgifter för ”simbassäng, kulturella aktiviteter och sportaktiviteter” – föreskrivs följande i kapitel II under rubriken ”Utebliven betalning av avgifterna”:

”Vid utebliven betalning eller vägran att betala kan skolan varken neka inskrivning eller återinskrivning av en elev, slutligt stänga av eleven, straffa eleven eller neka eleven betyg eller examen. I förekommande fall föreskrivs ett indrivningsförfarande inom ramen för respektive skolmyndighet.”

34 Av detta följer att argumentet avseende begreppet ”utbildningskostnader” inte på något sätt påverkar omständigheten i förevarande fall att, i avsaknad av inskrivnings- och undervisningsavgifter, École internationale Le Verseau och Athénée Ganenou inte kan klassificeras som ”avgiftsbelagda primär- eller sekundärskolor” i den mening som avses i artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

35 Sökandena har vidare anfört att begreppet ”utbildningsavgifter” är ett självständigt begrepp i unionsrätten och att dess räckvidd därför inte kan vara beroende av benämningar eller klassificeringar som gjorts på nationell nivå, utan endast av karaktären av den utgift som ska ersättas och villkoren i bestämmelsen (dom av den 8 september 2011, Bovagnet/kommissionen, F-89/10, EU:F:2011:129, punkt 22).

36 Sökandena har rätt i att begreppet ”utbildningsavgifter” är ett självständigt begrepp i unionsrätten och att benämningar eller klassificeringar som gjorts på nationell nivå därför inte är avgörande. Emellertid följer det även av detta att benämningen och klassificeringen av de avgifter som betalats av föräldrarna till de ideella föreningarna inte på något sätt påverkar omständigheten att varken École internationale Le Verseau eller Athénée Ganenou kräver inskrivnings- eller undervisningsavgifter. Av detta följer med nödvändighet att de avgifter som efterfrågats av de ideella föreningarna för barnens deltagande i det särskilda pedagogiska projektet och den icke-subventionerade skolgången vid dessa skolor inte heller kan avse inskrivnings- eller undervisningsavgifter vid dessa skolor, vilket för övrigt bekräftas av cirkulär nr 4516. Följaktligen kan de avgifter som i förevarande fall efterfrågats av de ideella föreningarna i vart fall inte anses utgöra en ”utbildningskostnad” i den mening som avses i artikel 3.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna och artikel 3 i genomförandebestämmelserna.

37 Sökandena har slutligen gjort gällande att de avgifter som inte kan bli föremål för ersättning, vilka anges i artikel 3 i genomförandebestämmelserna, är avgifter som saknar samband med undervisningen och således verkligen är frivilliga, medan de bidrag som efterfrågas av de aktuella ideella föreningarna utgör avgifter som kan krävas in i ett tidigare skede såsom delar av avgifterna för inskrivning och undervisning.

38 I detta hänseende erinrar tribunalen om att artikel 3 i genomförandebestämmelserna gör en åtskillnad mellan å ena sidan ”alla andra avgifter”, som enligt artikeln inte kan bli föremål för någon ersättning, och å andra sidan ”avgifter för inskrivning och undervisning vid skolan” och ”transportkostnader”, för vilka begränsad ersättning kan ges. I motsats till vad sökandena har gjort gällande avser uttrycket ”alla andra avgifter” inte endast ”avgifter som saknar samband med undervisningen”. Denna bestämmelse avser nämligen uttryckligen ”andra avgifter avseende genomförandet av skolans utbildningsprogram”.

39 Slutligen har sökandena anfört att den obligatoriska undervisningen vid École internationale Le Verseau och Athénée Ganenou kompletteras av undervisning som ingår i det pedagogiska projektet vid dessa skolor och att sökandena därför betalade belopp till de ideella föreningarna för barnens deltagande i det särskilda pedagogiska projektet och den icke-subventionerade skolgången.

40 Det följer av det anförda att de avgifter som betalats till de ideella föreningarna, vilka inte kan klassificeras som utbildningskostnader, utgör avgifter som följer av krav och aktiviteter avseende genomförandet av utbildningsprogrammet, det vill säga barnens deltagande i skolornas särskilda pedagogiska projekt och den icke-subventionerade skolgången och ska anses som ”andra avgifter avseende genomförandet av skolans utbildningsprogram” i den mening som avses i artikel 3 andra stycket i genomförandebestämmelserna, vilka enligt denna bestämmelse inte omfattas av utbildningstillägg B.

41 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

– Parternas argument

42 Enligt sökandena har parlamentet lämnat tydliga försäkringar som gett sökandena förhoppningen att de skulle erhålla utbildningstillägg avseende de kostnader som ersatts föregående år. Sökandena har tillbakavisat parlamentets argument att utbildningstillägget är föremål för en årlig utvärdering. Enligt sökandena rör det sig snarare om en årlig utvärdering av praxisen avseende ersättning för utbildningskostnader. Detta skulle ge parlamentet rätten att radikalt ändra administrationens ståndpunkt rörande en helt identisk situation, vilket skulle strida mot rättssäkerhetsprincipen.

43 Parlamentet har bestritt sökandenas argument.

– Tribunalens bedömning

44 För att kunna åberopa skydd för berättigade förväntningar krävs det att tre kumulativa villkor är uppfyllda. Det ska inledningsvis föreligga tydliga försäkringar som är ovillkorliga och samstämmiga, som härrör från behöriga och tillförlitliga källor och som meddelats den berörde av institutionen. Försäkringarna ska för det andra vara av sådan beskaffenhet att de ger upphov till en berättigad förväntan hos mottagaren. För det tredje ska försäkringarna vara förenliga med tillämpliga bestämmelser (dom av den 7 november 2002, G/kommissionen, T-199/01, EU:T:2002:271, punkt 38).

45 I förevarande fall är det tillräckligt att påpeka att även om det antas att parlamentet lämnat tydliga försäkringar som är ovillkorliga och samstämmiga till sökandena rörande ersättning för avgifter som sökandena erlagt till de ideella föreningarna för barnens deltagande i skolornas särskilda pedagogiska projekt och den icke-subventionerade skolgången, skulle försäkringarna strida mot bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna såsom angetts i punkterna 19–41 ovan. Följaktligen kan det inte anses ha skett ett åsidosättande av skyddet för berättigade förväntningar i förevarande fall.

46 I vart fall framgår det inte på något sätt av handlingarna i målet att parlamentet till sökandena har lämnat tydliga försäkringar som är ovillkorliga och samstämmiga. Det särskilda formulär som har förberetts av parlamentet för skolorna skulle göra det möjligt att, med hjälp av frågor rörande de olika skolavgifter som skolorna begär och utan detaljerad faktura från skolan, enklare fastställa huruvida skolorna hade begärt inskrivnings- och undervisningsavgifter som i förevarande fall skulle ersättas av parlamentet. Detta formulär har inte visat att sökandena betalat någon inskrivningsavgift.

47 Slutligen ska tribunalen avvisa sökandenas argument att ändringen av den administrativa praxisen strider mot rättssäkerhetsprincipen, eftersom argumentet inte framförts i klagomålet och således strider mot regeln om överensstämmelse mellan det föregående administrativa klagomålet och talan.

48 Enligt fast rättspraxis kräver nämligen regeln om överensstämmelse mellan klagomålet, i den mening som avses i artikel 91.2 i stadgan, och efterföljande talan att en grund som åberopas vid unionsdomstolen, för att den inte ska avvisas, redan åberopats vid det administrativa förfarandet, i syfte att ge tillsättningsmyndigheten kännedom om den kritik som den berörde anför angående det omtvistade beslutet (se dom av den 7 juli 2004, Schmitt/AER, T-175/03, EU:T:2004:214, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

49 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Åsidosättande av principerna om likabehandling och god förvaltning

50 Denna grund består av två delgrunder. Den första avser ett åsidosättande av principen om likabehandling och den andra avser ett åsidosättande av principen om god förvaltning.

– Parternas argument

51 När det gäller det påstådda åsidosättandet av principen om likabehandling har sökandena gjort gällande att de i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en situation som är identisk med situationen för de föräldrar som föregående år erhållit ersättning för skolavgifterna för de underhållsberättigade barn som varit inskrivna vid de aktuella skolorna samt med situationen för de föräldrar som arbetar vid Europeiska kommissionen, vilka fortfarande erhåller ersättning för skolavgifterna för de underhållsberättigade barn som varit inskrivna vid samma skolor.

52 När det gäller det påstådda åsidosättandet av principen om god förvaltning har sökandena gjort gällande att tidsåtgången på sex månader mellan ansökan om ersättning och de angripna besluten inte är skälig, eftersom parlamentets tidigare agerande inte lämnade något utrymme för tvivel när det gäller ersättningen för avgifterna i fråga. Sökandena har dessutom uttryckt tvivel när det gäller objektiviteten och omsorgen vid parlamentets bedömning av omständigheterna när parlamentet kopplade beviljandet av utbildningstillägget till en förälders personliga val avseende det pedagogiska projekt som valts för barnet. Enligt sökandena strider detta mot artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och mot den självständiga karaktären av begreppet ”utbildningskostnader”.

53 Parlamentet har bestritt sökandenas argument.

– Tribunalens bedömning

54 När det gäller den tredje grundens första del erinrar tribunalen om att principen om likabehandling utgör en grundläggande princip i unionsrätten och att den åsidosätts när två kategorier av personer, vars situationer i faktiskt och rättsligt hänseende inte uppvisar några betydande skillnader, behandlas olika. Denna princip innebär följaktligen att jämförbara situationer inte får behandlas olika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling. För att godtas ska skillnaden vara motiverad på grundval av ett objektivt och skäligt kriterium och vara proportionerlig i förhållande till det mål som eftersträvas (dom av den 30 januari 2003, C/kommissionen, T-307/00, EU:T:2003:21, punkt 48).

55 Det följer emellertid av fast rättspraxis att en tjänsteman eller en tillfälligt anställd inte kan åberopa en rättsstridighet för att erhålla en fördel. Likabehandlingsprincipen ska nämligen tillämpas på ett sätt som är förenligt med legalitetsprincipen, enligt vilken ingen till sin egen fördel får åberopa en rättsstridig handling som har gynnat någon annan (dom av den 4 juli 1985, Williams/revisionsrätten, 134/84, EU:C:1985:297, punkt 14, dom av den 2 juni 1994, de Compte/parlamentet, C-326/91 P, EU:C:1994:218, punkterna 51 och 52, och dom av den 1 juli 2010, Časta/kommissionen, F-40/09, EU:F:2010:74, punkt 88).

56 Med beaktande av omständigheten att talan ogillas såvitt avser den första grunden kan talan inte bifallas såvitt avser den första delen av den tredje grunden, vilken rör åsidosättande av likabehandlingsprincipen i förhållande till andra tjänstemän (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 januari 2014, Van Asbroeck/parlamentet, F-102/12, EU:F:2014:4, punkterna 37 och 38).

57 I vart fall ska det erinras om att även om alla tjänstemän vid alla unionsinstitutioner omfattas av samma tjänsteföreskrifter i enlighet med den princip om en gemensam offentlig förvaltning som fastställs i artikel 9.3 i Amsterdamfördraget, innebär denna princip dock inte att institutionerna måste använda den befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar som de tillerkänns i tjänsteföreskrifterna på samma sätt, utan tvärtom omfattas deras personalförvaltning av en ”självständighetsprincip” (dom av den 5 juli 2011, V/parlamentet, F-46/09, EU:F:2011:101, punkt 135).

58 Enligt artikel 110 i tjänsteföreskrifterna ska varje institutions tillsättningsmyndighet anta allmänna genomförandebestämmelser och dessa bestämmelser kan således skilja sig åt från en institution till en annan.

59 Vad gäller den tredje grundens andra del erinrar tribunalen om att skyldigheten att iaktta en skälig tidsfrist i handläggningen av administrativa förfaranden utgör en allmän unionsrättslig princip som säkerställs av unionsdomstolarna och som återges som en del av rätten till en god förvaltning i artikel 41.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 april 2006, Angeletti/kommissionen, T-394/03, EU:T:2006:111, punkt 162).

60 Ett åsidosättande av principen om god förvaltning motiverar emellertid inte som huvudregel att det beslut som antagits efter ett administrativt förfarande ogiltigförklaras. Det är nämligen endast när den omständigheten, att det tagit orimligt lång tid, inverkar på själva innehållet i det beslut som antagits efter det administrativa förfarandet, som giltigheten av det administrativa förfarandet påverkas av att principen om iakttagande av en skälig tidsfrist inte iakttagits.

61 I förevarande fall följer det av prövningen av den andra grunden (se punkterna 19–41 ovan) att även om den tid det tagit för parlamentet att handlägga sökandenas ansökningar om återbetalning ansågs vara oskälig skulle detta inte ha påverkat själva innehållet i de angripna besluten. Det ska dessutom erinras om att parlamentet, med anledning av den oskäliga tidsåtgången vid handläggningen av ansökningarna, beslutade att undantagsvis bevilja utbildningstillägg för läsåret 2014/2015.

62 Talan kan således inte heller vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

63 Följaktligen ska tribunalen avslå yrkandena om ogiltigförklaring av de angripna besluten.

Prövning av yrkandena om förpliktande för parlamentet att utge utbildningstillägg till sökandena för läsåret 2015/2016

64 Sökandena har yrkat att tribunalen ska förplikta parlamentet att utge utbildningstillägg för läsåret 2015/2016.

65 Med beaktande av omständigheten att yrkandena om ogiltigförklaring av de angripna besluten avslagits saknas skäl att pröva dessa yrkanden.

66 Talan ska således ogillas.

Rättegångskostnader

67 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

68 Av domskälen framgår att sökandena har tappat förevarande mål. Parlamentet har i sina yrkanden uttryckligen begärt att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökandena ska följaktligen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard och Darren Neville ska ersätta rättegångskostnaderna.

Collins Barents Passer

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 april 2017.

Underskrifter